

Alfa Romeo 145 Quadrifoglio (1996)

Snelle Qualiteiten

De 145 2.0 Twin Spark 16V, ofwel Quadrifoglio, bindt voor Alfa Romeo de strijd aan met zijn concurrenten in de GTI-klasse. In deze test kijken we of zijn "Qualiteiten" voldoende zijn om echt kans te hebben.

Tegenwoordig brengt ieder gerenommeerd merk een snelle versie van zijn compacte model op de markt. Niet omdat er van zulke GTI-achtige auto's zoveel verkocht worden, maar wel omdat zo'n sneller nu eenmaal hoort bij een serieus maar toch sportief imago: laten zien welke techniek je in huis hebt voor je populaire model(len). 't Zou natuurlijk gek zijn als Alfa Romeo, het sportieve merk bij uitstek, daarop een uitzondering zou maken. Dat doen de Italianen dan ook niet. Ze gebruiken trouwens al vele jaren een speciale aanduiding voor de snelste versies: het groene klavertje-vier, ofwel quadrifoglio verde. Geheel in overeenstemming met die symboliek is nu de snelle 145 Quadrifoglio op de markt gekomen. De Q is naast de Turbodiesel de tweede versie van de 145 waar geen boxermotor in het vooronder staat. Simpelweg omdat een grotere boxer dan de 1,7-liter er niet in past en Alfa daarvoor een goed alternatief in huis heeft: de 2.0 Twin Spark 16V uit de 155.

Met die 150 pk sterke motor moet de Quadrifoglio concurreren in de GTI-klasse. Geen geringe opgave, want het is daar druk met "zware jongens", zoals de naamgever Golf GTI, of de Opel Astra GSi, Peugeot 306 GTi en de Ford Escort RS 2000.

De eerste klap is een daalder waard, moeten ze bij Alfa hebben gedacht, want de 145 Q gaat van start met een sterke prijs van zo'n 46 mille. De concurrentie slaat zijn verrichtingen dan ook met argusogen gade, want die zit over het algemeen met prijzen rond de 50.000 gulden.

Lenige motor

De lenig aanvoelende Alfa-motor staat met zijn 150 pk borg voor flinke prestaties. Zo ligt de top bij 210 km/h en snelt het "klavertje" in 8,6 seconden naar de 100. Nog belangrijker misschien is de tussensprint van 80-120 km/h. Hier heeft de Alfa in "vier" 7,8 s en in "vijf" 10,8 tellen voor nodig. Keurige waarden, die zich goed verhouden tot de concurrentie.

Net zo belangrijk als de prestaties van dit soort rappe ridders is het comfort. Want je kunt nu eenmaal niet de hele dag sprintjes trekken, maar ook gewoon van A naar B willen rijden. Op het punt van het interieurgeluid is de 145 Q voor een dergelijke auto beslist stil te noemen. De Twin Spark-motor verricht zijn arbeid tijdens het accelereren heus niet geruisloos, maar tijdens het kruisen hoor je hem nauwelijks.

Je zou het ontbreken van een sportief gebrom bijna als een gemis ervaren.

De zit in de Alfa-sportstoelen is uitstekend. De lichte kuipvorm geeft je in zo'n snelle auto gewoon het gevoel rotsvast in het zadel te zitten. Natuurlijk doet een stijf afgesteld onderstel daar nog een schepje bovenop. Juist op dat punt heeft Alfa een knap staaltje werk verricht. De 145 Q voelt in het dagelijks gebruik ronduit comfortabel aan. Nerveuze trekjes zijn hem vreemd. Toch is hij niet te zacht. Want als je hem op zijn staart trapt lijkt hij wel een gedaanteverwisseling te ondergaan. Dan verandert hij van een gemoedelijke vriend in een vastberaden, betrouwbare leider, met wie je graag op een overwinning wilt afstormen. Hij kan hard, heel hard de bocht door. Wie te overmoedig wordt, merkt dat de neus niet meer gehoorzaamt en kan met wat gas lossen de Q weer in het gewenste spoor krijgen. Overigens geeft de wat zachte vering de 145 op nat wegdek een betere tractie dan menig concurrent.

De door ABS geassisteerde remmen zijn dik in orde. Dat mag je natuurlijk wel verwachten bij een snelle auto. Daarnaast gaat de besturing met gevoel - niet te licht of vaag - en schakelen gaat ook zoals het hoort: kort en stevig, maar zonder weerstand. Dat was vroeger bij Alfa wel eens anders.

Qua uitrusting is het in de 145 Q best verwennenlij: airbag in het stuur, elektrische zijruiten ~~voor~~, neerklapbare achterbank, van binnenuit te openen bagageruimte, centrale deurvergrendeling, startonderbreker, elektrisch bediende en verwarmbare buitenspiegels en koplampsproeiers - 't is allemaal present.

De Alfa 145 Q scoort in verhouding tot de concurrentie vooral op het gebied van souplesse, comfort, interieurgeluid en algemene bruikbaarheid. Hij lust echter wel graag

een slokje benzine. Maar wie aan het rekenen slaat, zal van de extra benzinekosten nu ook weer niet wakker liggen. Zeker niet als je de gunstige prijs van de Alfa als uitgangspunt neemt.